

13. navadna nedelja

Pirniče, 30. junija 2019

»Vsa Postava – v eni zapovedi«

Dragi bratje in sestre!

Danes, na praznik apostolov Petra in Pavla, so škofje po naših stolnicah za službo v Gospodovem vinogradu mazilili 6 novomašnikov. V današnjem prvem berilu smo slišali, kako je Bog naročil preroku Eliju naj za svojega naslednika *mazili* Elizeja in ga s tem postavi v službo preroka. Nekaj podobnega, bratje in sestre, se je danes zgodilo tem šestim fantom, ki so bili po posvečenju svojega škofa postavljeni v duhovniško službo. Prejeli so oblast, ki je pridržana le duhovnikom - spreminjati hruh in vino v Gospodovo telo in kri, v Jezusovem imenu odpuščati grehe in maziliti bolnike - hkrati pa so sprejeli tudi breme odgovornosti, ki jim kdaj pa kdaj ne bo dalo spati ter jih vedno znova opominjalo, da za zaupano jim ljudstvo še niso storili vsega. Naj jim Gospod, ki jih je poklical v sveto službo in jih z maziljenjem njihovih rok pooblastil za njeno izvrševanje, daje tudi potrebnih moči in poguma, da bodo svojo službo vredno in, v blagor vseh nas, vršili.

Danes smo v drugem berilu slišali apostola Pavla, kako govori Cerkvi v Galaciji. *»Bratje in sestre, za svobodo nas je Kristus osvobodil. Zato stojte trdno in se ne dajte ponovno vpreči v jarem sužnosti.«*

O kakšni svobodi govori apostol? Mar nismo kristjani veliko bolj nesvobodni, kot tisti, ki nimajo vere? V nedeljo zjutraj, namesto, da bi spali, moramo k maši. Ob petkih naj ne bi jedli mesa. Spolni odnosi izven zakona so prepovedani. Namesto, da bi, ko smo lačni, planili k mizi, moramo pred obedom moliti... in še in še. Nas ima Pavel za norca, ko govori o svobodi?

Ne. Še zdaleč ne. Resnična svoboda, bratje in sestre, je vse kaj drugega, kot to, da počneš stvari, ki ti v določenem trenutku »zapašejo«. To, slednje, sploh ni svoboda ampak služenje telesnim užitkom. Svoboda, o kateri piše apostol, resnična svoboda, je vse kaj drugega.

Ko Pavel govori o svobodi, ima pred očmi Jude, svoje rojake, ki na svoje versko življenje gledajo predvsem skozi prizmo Postave, pravil, verskih dolžnosti. In ta pravila so znala biti kdaj silno zahtevna. Držati se jih v polnosti je bilo praktično nemogoče. Le najbolj vestnim in natančnim je uspelo. Ta pravila so bila bolj breme, kot pa opora za dobro in kvalitetno življenje. Sploh, če se jih oklepaš, kot edine zveličavne poti.

In ravno na to nas opozarja apostol Pavel. Vse zapovedi in pravila so v bistvu nepotrebna, če nas bo pri naših dejanjih vodila ljubezen. Ali, kot pravi Jezusovo zlato pravilo: »*Vse kar hočeš, da bi drugi storili tebi, stori ti njim*«. V ljubezni, bratje in sestre, so povzeta vsa pravila, ki jih potrebujemo za kvalitetne medsebojne odnose. In v tem je svoboda.

Ali, kot zapiše apostol Pavel: »*Celotna postava je izpolnjena v eni zapovedi, namreč: 'Ljubi svojega bližnjega kakor samega sebe.'*«.

In še v nečem se kaže svoboda, ki jo prinaša Jezus. V stari zavezi, v postavi, je z neizpolnjevanjem zapovedi in prepovedi, vedno povezana sankcija, kazen. V novi zavezi, kjer je edino pravilo ljubezen, pa grožnje s sankcijami ni: Jezus nikdar ne pravi, da bomo kakorkoli kaznovani, če ne živimo v ljubezni; jasno pa pove, da je za nas bolje, če tako živimo. Pravi: »*Blagor vam, če boste tako živeli*«. Tudi v tem, bratje in sestre, je svoboda. Preprosto nas Jezus osvobaja strahu. Tudi strahu pred kaznijo.

Zato pa, predragi, bodimo veseli in ponosni, da smemo biti kristjani. To je dar, ki si ga nismo zaslužili, pa smo ga po Božji ljubezni vendarle deležni. Naj nam Gospod pomaga, da ga bomo v svojem življenju v polnosti uresničili. Amen.